

VESIMITTARIEN JUHANNUS

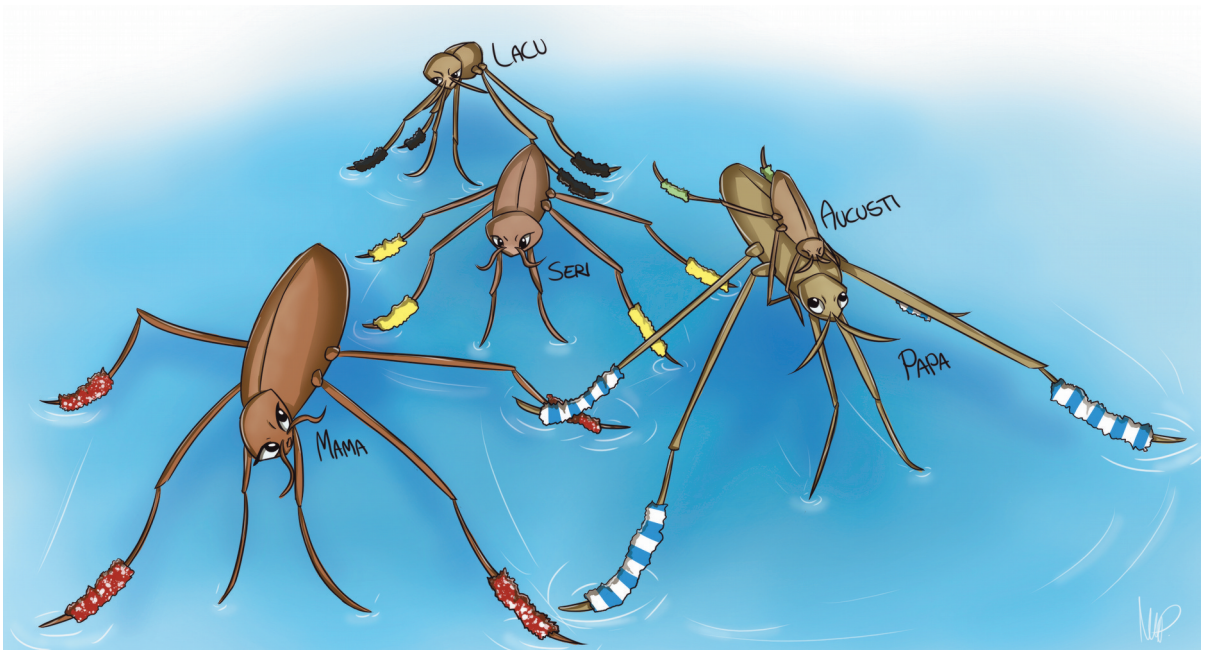
teksti 2014 © Jaana Tolonen
kuvat 2015 © Noora Parviainen

© 2017 Jaana Tolonen
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-951-568-132-4

Vesimittarien juhannus

On aikainen kesäaamu, ja auringon säteet nousevat juuri ja juuri pilkottamaan horisontista. Gerrisin perhe on lähtenyt juhannuksen viettoon lammen vastarannalle. Perheeseen kuuluvat isä Papa, äiti Mama, teinipoika Lacu, keskimmäisenä on tyttö nimeltään Seri ja kuopuksena pikkuveli Acusti.

He ovat vesimittareita ja he elävät veden pinnalla. Heillä on pitkissä keski- ja takajaloissaan karvaiset nilkkasäärystimet, joiden avulla he luistelevat rytmikkäin potkuin kovaa vauhtia eteenpäin.

Isä huomaa Acustin hidastelun takanaan, luistelee hänen luokseen ja toteaa hieman huvittuneena: "Sinullahan on hymy väärin päin. Se näyttää murjotukselta. Mistäs nyt säärystin puristaa?"

Acustin alahuuli roikkuu pitkällä murjotuksesta ja etumaiset jalat ovat kyynärpäitä myöten ristissä. Hän tokaisee harmissaan: "Seri ei anna minun luistella etumaisena, vaan aina kiilaa inhottavasti minun ohi."

Isä Papa lohduttaa Acustia ottamalla hänet reppuselkään. Acusti heiluttelee iloisena jalkojaan ilmassa, ja heidän ohittaessaan Serin hän vilkuttaa tälle ilkikurisesti.

Mama kertoo matkalla heidän olevan menossa katsomaan suurta ihmettä: "Lammen rannalla kasvaa joka kesä valtava lumpeenlehti, jonka vierellä puhkeava jättimäinen lumpeenkukka avautuu kahdeksi vuorokaudeksi."

Äiti jatkaa: "Kasvaessaan lumpeenlehti leviää uskomattomiin mittoihin, se saattaa olla halkaisijaltaan isoimmillaan ainakin delfiinin pituinen. Kukkakin on avautuneena näyttävä ja pituudeltaan kukkaa voisi verrata vaikka lammessa uiskentelemaan ahveneeseen. Ensimmäisenä yönä kukka on valkoinen toisena vaaleanpunainen. Kukka aukeaa siis vain yhden kerran elämänsä aikana. Siitä syystä erittäin harvinainen tapahtuma on näkemisen arvoinen. Sinne luistelevat monet vesimittariperheet pitkienkin matkojen takaa juhlistamaan tätä satumaista hetkeä."

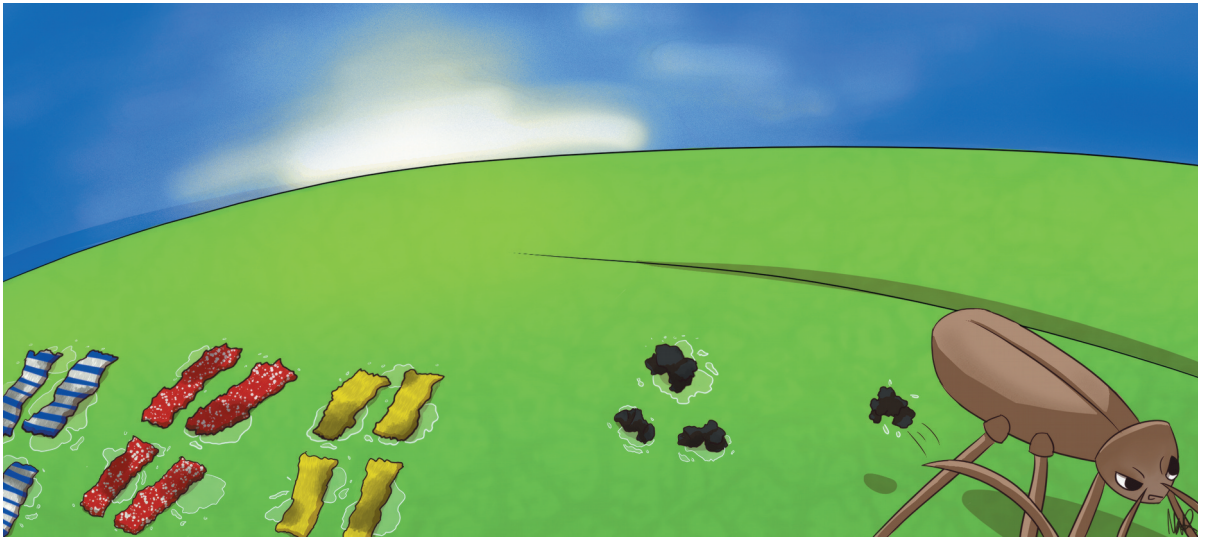
Lacua äidin kertomukset eivät tunnu kiinnostavan. Hän mököttää ja kokee olonsa ylen kiusalliseksi luistellen jonon hännillä alistuneena huonossa ryhdissä eteenpäin. Lacu olisi halunnut jäädä yksin kotiin, eikä lähteä vanhempiensa kanssa mihinkään reissuun.

Heidän luisteltuaan hetken horisontista alkaa hahmottua suuri lumpeenlehti. Sitä kohti matkaajat yllätyksekseen huomaavat lehden olevan niin suuri, ettei se tunnu lähestyvän laisinkaan.

Tumman sinistä vettä vasten lehden vihreys korostuu. Vierellä supussa oleva ulkoreunoiltaan vaaleanvihreä kukka hohtaa aamuaurinkon säteissä.

Viimein Gerrisin perhe pääsee perille, ja he kiipeävät lumpeenlehden päälle. Lehti näyttää valtavalla aurinkotuolilta.

Mama pyytää kaikkia ottamaan säärystimet pois jaloistaan lehden päälle aurinkoon kuivumaan, kuten kaikki muutkin sinne saapuneet ovat tehneet. Siis kaikki, paitsi jaloistaan lihaksikkaat pitkänmatkan ammattilaisluistelijat. Heidän erikoiskarvasäärystimet eivät kastu vedessä laisinkaan ja sellaiset säärystimet myös kannattelevat kevyemmin veden pinnalla.

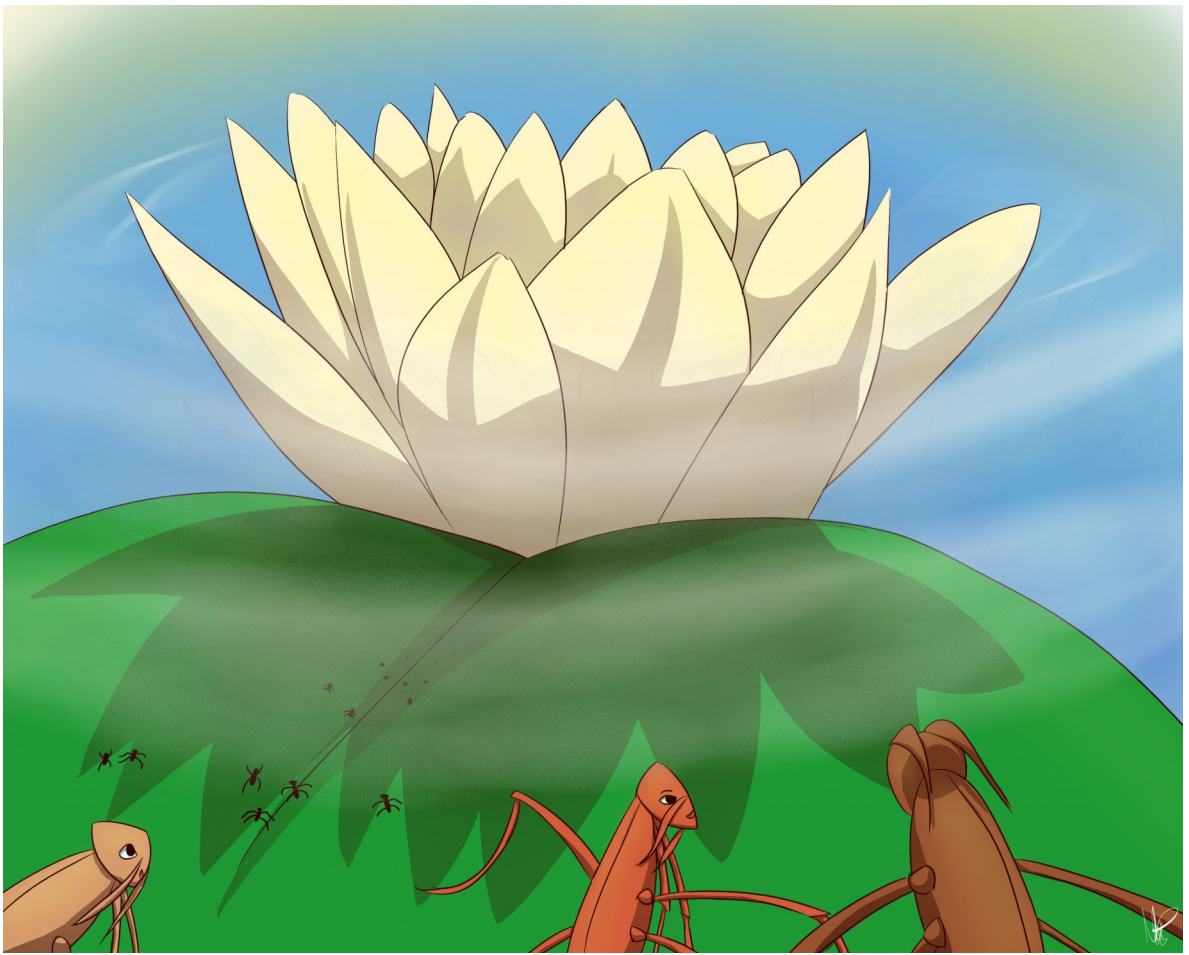

Gerrisit asettelevat säärystimensä nätisti suoraan riviin, mutta välinpitämätön Lacu viskaiseekin omat säärystimensä olkansa ylitse kasaan. Lacun säärystimet jäävät siihen märkinä homehtumaan, ja hän häviää omille teilleen puhumatta sanaakaan.

Tällöin Seri huomaa äidin silmien ilmeestä, että vaikka äidinrakkaus olisi kuinka ehdoton, sekin voi joskus jäädä suu auki mulkoilemaan.

Kävellessään poispäin perheestään, Lacu mumisee itsekseen: "Mikä häpeä, haluan äkkiä pois täältä, kunpa juhannus olisi jo ohi, en halua kuulla vanhempieni hössöttävän tai edes juttelevan minulle, haluan kävellä yksin torin kujilla tuntematta heitä..."

Alkuhankaluuksista huolimatta Papa, Mama, Seri ja Acusti kävelevät kohti lumpeenlehden päällä olevaa vauhdikasta vesimittarien vilinää. He näkevät kuinka vesimittarit koristelevat itseään juhlakuntoon kimmeltävällä siitepölyllä ja pienin kukkaseppelein.

Ykskaks yläilmoista kuuluu kohahdus ja pieni tuulenvire heiluttaa katsojakuntaa. Supussa ollut kukka aukeaa täyteen mittaansa ja paljastaa puhtaan valkoisen sisäosansa. Kukasta leijailee lumoava tuoksu, joka huumaa juhlaikansan pyörryksiin. Kaikki hurraavat iloisina ja vesimittariorkesterin viulumusiikki vingahtaa soimaan.

Patiolla Juha laulaa omalla leppoisalla murteellaan kappalettaan: "Paremmat päivät...paremmat päivät alakanneet on..."

Tuhannet vikkelat tanssijalkaparit vipattavat kokonaisen kesäpäivän iltaan saakka. Joskus innokkaiden tanssijoiden jalat menevät keskenään umpisolmuun. Silloin tarvitaan apuun ensiapuyksikön solmunirroitus-erikoisryhmä aukaisemaan kireät ja monimutkaiset jalkasolmut.

Illalla ilma viilenee ja lavealla jättilumpeenlehdellä tanssijoiden jalat alkavat kangistua kylmyydestä. Juhlaväki siirtyykin valkoisen kukan terälehtien sisälle trooppiseen lämpöön kylmän yön ajaksi nukkumaan. Kukka tuntuu sisäpuolelta samettiselta, mikä hellii yövieraita sulavalla pehmeydellään.

Seuraavana aamuna Gerrisin perhe herää lumpeenlehdelle järjestetyn markkinahumun ääniin. He katselevat markkinoita aamulla vaaleanpunaisiksi vaihtuneiden kukan terälehtien lomasta. Lacu haluaisi jatkaa uniaan vielä pidempään, mutta muu perhe mellakoi iloissaan niin suureen ääneen, ettei Laculla auta muu kuin nousta ylös ja lähteä heidän mukaansa.

Kukan mukaan nimetyllä Pinkkitorilla on tarjolla syötävää, myytävää ja kaikenlaista muuta keksittyä tapahtumaa.

Luennoitsijaksi sinne on saapunut aliyliarvostettu fyysikko nimeltään Älynystyrä. Hän kertoo ison kelluvan lumpeenlehden olevan yllättävän hauras ja samalla painaa jalallaan reiän lehden läpi.

Hän jatkaa haltioissaan puheen kiihtyessä ja silmien pullistuessa: "Mutta jos tämän lehden päälle laitetaan levy, niin se kantaa yllättävän paljon tavaraa, niin

uskomaton se on. Todistuksena tästä voin kertoa tapauksen jota olin todistamassa, kun kerran näin nuoren naaras karhun loikoilevan tämän lumpeenlehden päällä.

Karhuthan painavat paljon ja mistä siis tiedän tämän, no, olen tehnyt laskelmia. Nimittäin jos lasketaan pii kertaa säde potenssiin kaksi saadaan vetoisuus eli rungon tilavuutta kuvaava luku ja volyyymi on yhtä kuin tilavuus kuutiometreinä ja volyymistä saadaan laskettua bruttovetoisuus ja siitä nettovetoisuus, joka kuvaa taas lastinkuljetuskykyä...”

Älynystyrä jatkaa innoissaan laskelmiaan ääneen ja se vähäinenkin määrä haukottelevista kuulijoista, jotka olivat alkujaan paikalla, on kaikonnut, koska kukaan ei ymmärrä Älynystyrän puheita tai edes pysy mukana nopeasti puhuvan fyysikon ajatuksissa.

Älynystyrä katsoo kaikkoavaa vesimittarijoukkoa ja samalla hän huomaa sen keskellä teräväkatseisen Lacun.

Älynystyrä mumisee itsekseen sormi poskea vasten: ”Hmm... tuosta pojasta muistuin mieleeni, että nuorten aivojen valtti on nopeus. Nippelitiedon palautuminen muistista käy heillä hetkessä. Kun taas ikääntyvän turva on kiteytynyt älykkyys eli viisaus. Tämä taito paranee aina iän myötä, ainakin minun tapauksessani...”

**Vesimittariperhe lähtee
lumpeenlehdelle juhannuksen
viettoon. Tarinassa kerrotaan mitä
mukavaa ja pelottavaa teini-ikäisen
Lacu pojan perheelle siellä tapahtuu.**

© 2017 Tolonen, Jaana

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-132-4